

מסורת הש"ס

[קדושין 1, א] (3) [תמורה יא]:
שבויות יא. ע"ש בכורות ד':
איתא הקדש, (2) [תמורה יא]:
(7) [סנהדרין פח, א] תמורה
לקמן. כח מצות נח: נזיר ט.
[לט, א] (1) סנהדרין ד': לקמן
(1) [ע' תוספות סנהדרין טו.
ד"ה האומר]

תורה אור השלם

- וְאִם בְּהֶמָּה אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ
הָקָרְבָן לִי בֹל אֲשֶׁר יִתֵּן
לִי יִהְיֶה קָדֹשׁ:
וַיִּקְרָא כֹה ט

הגהות הב"ח

- רש"י ד"ה שדה וכו' לא
חן קרבי למזבח: (ב) תום'
ימכר וכו' פרכין לה פ"ק:
ד"ה והא וכו' שלא יאמר
אבי:

שינויי נוסחאות

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

זיה היא פרה לקדשי מזבח
: מזהו. מי קדש קדושת דם
ב דמי כוליה גופיה למזבח:
[ל]: נותן דמיו. שווי: [הא

הכל מעריכין פרק ראשון ערכין

[illegible]

עמנו לה' יהיה קדש
 למדן אין כולה עולה
 שאין הנשמה תלויה
 תלויה בו קדשה כולה
 הא בקדושת הגוף הה
 מר הוא דאמר ^ג ^במ
 קדושת הגוף לא קש
 הא דאקדיש חד אבר
 איבעיא ^ד לן דבעי ^ה ^א
 מהו כי איבעי לן בתם
 דחמור בעל מום נמי
 דבעי רבה דמי ראש
 אבעיא לן מקמי דא
 השתא ^ו דשמעה הא
 לן גופא בעי רבה דמי
 נידון בכבודו או אינו
 בדמים דאינו נידון
 אשכחן לגבי מוזהב ד
 רבא ^ה ערכי עלי לגבי
 יד או אינו נידון בהשג
 דאין נידון בהשג יד
 לגבי מוזהב ^ו דמפריי
 עמנו לה' יהיה קדש
 למדן אין כולה עולה
 שאין הנשמה תלויה
 תלויה בו קדשה כולה
 הא בקדושת הגוף הה
 מר הוא דאמר ^ג ^במ
 קדושת הגוף לא קש
 הא דאקדיש חד אבר
 איבעיא ^ד לן דבעי ^ה ^א
 מהו כי איבעי לן בתם
 דחמור בעל מום נמי
 דבעי רבה דמי ראש
 אבעיא לן מקמי דא
 השתא ^ו דשמעה הא
 לן גופא בעי רבה דמי
 נידון בכבודו או אינו
 בדמים דאינו נידון
 אשכחן לגבי מוזהב ד
 רבא ^ה ערכי עלי לגבי
 יד או אינו נידון בהשג
 דאין נידון בהשג יד
 לגבי מוזהב ^ו דמפריי

לגבי מזבח מהו מי
חומר שעורים בחמשי
אלא בשווי תיקו: מו
המעריך פחות מבן
כלום במאי קמיפלגי
ערכין לפחות מבן חדי
לבטלה כמאן אולא הא
כר"מ "פשיטא דכר"מ
כי היכי דאיכא ערכין
למיטעי ודאי אדם יוד

לדלגלג חזו לגופייהו: דמי ראשי למנזה יא מי נידון כצנודו או חין
 אצנודול מזה שהוה אדם וקא מיבעיא ליה ואמאי תיפשוט ליה מהה
 כצנודו א"ד לא אשכחן לגבי מנזה כ"י: נידון כצנא יי. גבי דנר
 למיפירקיה דהא פשיטא לן אי אקדשיה לבדק הבית ה
 והוא ופולני היא שוה אלף וזו יד: גמי אהוה דמיפירקא. דהא לא אש
 פירי לה למנזה לא פירי לה נמי אלף דכתיב א"י לדלמא לא אשכח
 נמנה תורה קצבה לפדיון אס הוממו והכא נמי אמר
 דמיסרי דמיס כל דהו ס' לו: אלל לא נערך. שלא נאמר בפרשה [ויקרא מ] אלל
 אדם מוציא דבריו לבטל וואס יודע דאין ערך לכלי דנפשות כתיב
 גבי פחות מן חשד פטרי רבנן משום דליכא למימר אס
 וטענין אלל או סבור היה שיש ערך לפחות מן חשד כבן חשד והוא
 כלי לייחדי קמ"ל דר"מ היא ולא רבנן טעמיהו דרבנן משום ד

רגלה של זו עולה יכול תהא כולה עולה
תלמוד לומר כל אשר יתן ממנו לה' יהיה
קדש ממנו קודש ולא כולה קודש יכול תצא
לחולין ת"ל יהיה בהוייתה תהא הא כיצד
תמכר לצורכי עולות ודמיה חולין חוץ מדמי
אותו אבר שבה דברי ר"מ ^א רבי יהודה ורבי
יוסי ור"ש אומרים מנין ^ב לאומר רגלה של זו
עולה שכולה עולה תלמוד לומר כל אשר יתן
ממנו לה' יהיה קדש לרבות את כולה ואפילו
למ"ד אין כולה עולה הני מילי דאקדיש דבר
שאין הנשמה תלויה בו אבל דבר שהנשמה
תלויה בו קדשה כולה ^ג (אלא) לא קשיא
הא בקדושת הגוף הא בקדושת דמים והא
מר הוא דאמר ^ד ^ה מקדיש זכר לדמיו קדוש
קדושת הגוף לא קשיא הא דאקדיש כולה
הא דאקדיש חד אבר חד אבר נמי איבעי
איבעיא ^ו לן דבעי ^ז רבה הקדיש אבר לדמיו
מהו כי איבעי לן בתם הכא בבעל מום דומיא
דחמור בעל מום נמי איבעי איבעיא ^ח לן
דבעי רבה דדמי ראשי לגבי מזבח מהו כי
אבעיא לן מקמי דאשמעה להא מתניתא
השתא ^ט דשמעה הא מתניתא לא מיבעיא
לן גופא בעי רבה דמי ראשי לגבי מזבח מהו
נידון בכבודו או אינו נידון בכבודו לא אשכחן
בדמים דאינו נידון בכבודו יד או דלמא לא
אשכחן לגבי מזבח דינדון בכבודו תיקו בעי
רבא ^י ערכי עלי לגבי מזבח מהו נידון בהשג
יד או אין נידון בהשג יד לא אשכחן בערכין
דאין נידון בהשג יד או דלמא לא אשכחן

לגבי מזבח^ז דמיפריק אלא בשווי תיקו בעי
לגבי מזבח מהו מי אמרינן לא אשכחן שדה
חומר שעורים בחמשים שקל כסף או דלמא
אלא בשווי תיקו: מתני' לפחות מבין חדש
(ה) המעריך פחות מבין חדש ר"מ אומר גותן
כלום במאי קמיפלגי (ב) ר"מ סבר אין אדם כ
ערכין לפחות מבין חדש וגמר ואמר לשם דמי
לבטלה כמאן אזלא הא דאמר רב גידל א"ר
בר"מ פשיטא דבר"מ אתיא מהו דתימא אפ
כי היכי דאיכא ערכין לבן חודש איכא נמי לפ
למיטעי ודאי אדם יודע שאין ערך לכלי וגם

א] מי ינדון בכבודו או אין ינדון בכבודו. ויהיב פלגא
ואמאי תיפשוט ליה מההיא דלץ ינדון: מי אמרי' לן
: ינדון כפשא יי. גבי נדר ונדרה כי האי: פקדש שד
אי אקדשה לנדק הניא הוה פריך בים זרע חומר ש
חומר ודמפרקא. דהא לא אשכחן שדא אחוהי אלא לנדק
כדכתיב אי דלמלא לא אשכחן למצוב [ו] דלא בשויי דהא
אם הומומו והכא נמי אמרינן בשויי. מיקו: ברתנ' פחוס
לא נאמר בפרשה [ויקרא כז] אלא מנן חודש ומעלה: גב' [נוטן]
דלץ ערך לכלי דנפשות כתיב [שסן] וגמר ואמר לשם דמי
נגן משום דליכא למימר אפילו אין אדם מוילא דברוי לב
וט מנן חדש כנן חדש וריי אין לו וגמלא הקדש טעות
דטעמיהו דרנן משום דאם מוילא דלא לנבטלא וי

ה.

יִמְכֹּר אֶצְרָבִי עֹזָה. וְאֵת וְכִי לֹקֵחַ זֶה מִקְרִיב עֹלָה חֲסִידָה אֲזָר שֶׁאֵין אֲזָר זֶה שֶׁלוֹ הָא פְּרִינָן (י) פִּי"ק דַּמְמוּרָה (דף י"א) וּמִשְׁנֵי כְּגוֹן דַּמְמוּר הָרִי עָלֵי עֹלָה בְּחִימָה לְמוֹמַר כִּמּוֹ שֶׁיִּשְׁכַּח לִחִית וְאֵשׁ"פ שֶׁמֶתֶן רִגְלָה מִן הָאֲרֻכָּה וְלִמְטָה (י) אֵל לֵאמֹר קָא מִשְׁכִּי בְּחוּץ דַּמְמוּר רִגְלָה שֶׁל זֶה עֹלָה לְפִטְטוֹר עֹלָתוֹ

ל תהא כולה עולה שֶׁל פְּלוּמִי (י) כִּמְ"ד פִּי"ק דַּחֲוִילִין (דף כ"ג):

וְיָתֵן מִמֶּנּוּ דָהָיָה וְהָיָה
 וְהָיָה קֹדֶשׁ יִכּוֹל תַּצֵּא
 יִתֵּהּ תֵּהָא הָא כִּינֵד
 יִמִּיה חוּלִין חוּץ מִדְּמִי
 רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי
 לֵאמֹר רַגְלָה שֶׁל זֶו
 לֹמֵד לֹמֵד כָּל אִשָּׁר יִתֵּן
 בִּיבּוּת אֶת כּוֹלָה וְאִפְּלוּ
 יִמִּי מִיָּלִי דִּאֲקֻדִּישׁ דְּבֵר
 אֲבָל דְּבֵר שֶׁהִנֵּשְׁמָה
 (אֵלָא) לֹא קִשְׁי
 בַּקְדוּשָׁת דְּמִים וְהָא
 יֵישׁ זִכְר לְדְּמִיו קְדוּשׁ
 הָא דִּאֲקֻדִּישׁ כּוֹלָה
 אֲבַר נְמִי אִיבְעוּי
 הָא קְדֻשָׁת אֲבַר לְדְּמִיו
 כֹּכַב בְּבַעַל מוֹם דּוּמִיָּא
 אִיבְעוּי אִיבְעִיָּא לָן
 לְגַבִּי מִזְבֵּחַ מִהוּ כִּי
 מִמַּעַה לְהָא מִתְנִיתָא
 מִתְנִיתָא לֹא מִיבְעִיָּא
 יֵאֵשְׁבִי לְגַבִּי מִזְבֵּחַ מִהוּ
 חוּן בִּכְבוֹדוֹ לֹא אִשְׁכַּחַן
 בִּכְבוֹדוֹ אִו דְּלֵמָא לֹא
 חוּן בִּכְבוֹדוֹ תִּיקוּ בְּעִי
 דִּלְמָא מִהוּ גִידּוּן בְּהִשָּׁג
 לֹא אִשְׁכַּחַן בְּעִרְכִּין
 דְּלֵמָא לֹא אִשְׁכַּחַן

אלא בשווי תיקו בעי רב אשי יהקדיש שדה אחוזה
דינן לא אשכחן שדה אחוזה דמיפרקא אלא בית זרע
שקל כסף או דלמא לא אשכחן לגבי מזבח דמיפרק
בני יפחות מבן חרש נידר אבל לא נערך: גמ' ת"ר
חרש ר"מ אומר נותן דמיו וחכמים אומרים לא אמר
ר"מ סבר אין אדם מוציא דבריו לבטלה יודע שאין
וגמר ואמר לשם דמים ורכנן סברי אדם מוציא דבריו
דאמר רב גידל א"ר האומר ערך כלי ט עליו נותן דמים
אתיא מהו דתימא אפילו כרכנן התם הוא דמעי סבר
בן חרש איכא נמי לפחות מבן חרש אבל הכא דליכא
השאין ערך לכלי וגמר ואמר לשם דמים קמושמע לן
ולרבי

עין משפט
נר מצוה

כח א ב מיי פט"ו מהלכות
מעשה"ק הלכה ב:
ג ב מיי פ"ה מהלכות ערכין הלכה
יד:
נא ד מיי שם הלכה יז:
נב ה ו מיי שם הל' יט:
נג ז מיי פ"ה מהל' ערכין הלכה
ט:
נד ח מיי שם הלכה ג:

מוסף רע"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]